

СКЛАДИ КОМАНД

«НАФТОВИК-УКРНАФТА»

«ЗОРЯ»

ВОРОТАРИ

№	Олександр НОГИН	10.12.70 185 79	№	Дмитро БАБЕНКО	28.06.78 182 75
№	Андрій СІРОТЮК	10.08.78 195 84	№	Олег ДІБРОВА	17.08.66 187 82

ЗАХИСНИКИ

№	Ігор ДОРОШЕНКО	16.01.73 184 75	№	Олександр КІРЮХІН	01.10.74 181 73
№	Олег ЖУРКА	04.11.77 176 71	№	Альберт КОВАЛЬОВ	04.03.71 182 75
№	Сергій ІЛЯЩУК	28.01.81 178 73	№	Сергій ЛАВРИНЕНКО	17.02.75 185 75
№	Сергій КОСТОКОВ	11.09.75 174 66	№	Ігор ПАВЛІК	19.11.71 178 79
№	Михаїло ОХРИМЕНКО	09.12.73 182 80	№	Сергій СЕВОСТЬЯНОВ	03.02.75 178 68
№	Сергій ШВЕЦЬ	21.09.74 177 72	№	Ігор ХОМЕНКО	18.04.76 188 84
			№	Олег ШЕВЧЕНКО	16.09.78 179 72
			№	Сергій ЩАСТЛИВІЙ	05.02.77 176 77

ПІВЗАХИСНИКИ

№	Олександр АГАРІН	24.06.73 180 76	№	Андрій ГОРБАНЬ	21.03.78 176 70
№	Сергій БОЛЖКО	03.03.73 178 70	№	Роман ЄВМЕНЬЄВ	30.01.79 179 72
№	Юрій ВАЛЯС	04.04.80 174 68	№	Микита КАМЕНІНКА	03.06.85
№	Володимир ГАПОН	03.08.79 172 68	№	Ярослав КОМАР	11.11.81 170 65
№	Анатолій КРЕТОВ	22.07.76 179 76	№	Максим КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ	25.01.86
№	Дмитро КРІСАНОВ	10.08.77 186 82	№	Володимир МАРТИНОВ	06.04.76 190 83
№	Андрій КУЧЕНКО	30.05.79 187 71	№	Максим МІГАІШК	06.07.82 193 84
№	Андрій ПІСНІЙ	20.09.80 185 79	№	Владислав САВЧУК	01.11.79 181 76
№	Артем СТАРГОРОДСЬКИЙ	17.01.82 178 70	№	Вадим ФІРСОВ	22.06.78 185 80
№	Вадим ХАРЧЕНКО	07.12.75 175 75	№	Іван ШУТА	07.02.77 175 73
			№	Олексій ЯКИМЕНКО	22.10.74 172 70
			№	Олексій ЯРЮХІН	16.02.86 175 70

НАПАДАЮЧІ

№	Віктор АРЕФ'ЄВ	23.01.75 180 72	№	Олександар ВОСКОБОЙНИК	26.01.76 177 63
№	Вадим ГОЛЬДІН	18.11.72 179 74	№	Олексій МОРГУНОВ	07.03.75 181 75
№	Володимир МЕЛЬНИЧЕНКО	05.09.73 175 71	№	Максим ПЕТРУНЯ	06.04.80 183 80
№	Богдан ССІПІ	02.09.78 174 70	№	Володимир ПОСТОЛАТЬЄВ	25.08.79 188 86

№

Ігор ШОПІН

15.06.78 175 71

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

№

«НИВА» (Вінниця) – «НАФТОВИК-УКРАНФАТА» – 2:3 (1:1). Вінниця. Центральний міський стадіон. +14°. 7 500 глядачів.

Судді: О.Штика (Біла Церква), А.Сенсунт (Чернівці), С.Шкільник (Вишгород).

Делегат FW: Шаличенко (Донецьк).

«НИВА»: Борисов, Балтицький, Крюковець (Сайко, 46), Семчук, Добрянин, Кондратюк, Срімченко, Попарук, Пахолюк, Сахаров (Головко, 79), Нодя, Запасні: Хренко, Головко, Кундель, Рибец, Карпенко. Тренер: Володимир Безсонов.

«НАФТОВИК-УКРАНФАТА»: Ногін, Старгородський, Швец (Голдин, 65), Куценко (Охрименко, 67), Мельничук (Пісній, 82), Журова, Харченко, Божко, Кретов, Агарін, Єсин (Ареф'єв, 90+1). Запасні: Валяєв, Ілляшук, Сиротюк, Дорошенко. Тренер: Сергій Шевченко.

Голи: Куценко (20), Кондратюк (37), Пахолюк (49), Агарін (53, з пенальті), Кретов (80).

Попередження: Добрянський (10), Пахолюк (48), Ермоленко (63).

В інтризі першості першої ліги сбиває суперники відіграють далеко не останню роль, тоді «УФ» визнає звитяг у місті над будь, як матч туру цілком слухно. «Нафтівик» здавна вважався гроюзюю лидером і являє собою сьогодні стабільний, міній колектив, добре збалансованій у лініях. До того ж, для винничиків він є традиційно важким суперником, і не дап, як минулі першості, охтири дали взяли гору над подолянами. У свою чергу, «Нива», котра дещо загальмувала свої переможні пости нічною в кінчаними у попередньому матчі, з перших хвилин цикло очікувано перейшла до активних атакувальних дій.

Особливо винайдено в дебюті зустрічі діяли Костянтин Сахаров і Петро Кондратюк, зусиллями яких було створено кілька небезпечних моментів біля воріт Ногіна. На 15-й хвилині останній чудовим передачею зробив відправник на побачення з голкіпером Нодя, однак угорському нападнику «Ниви» в börботі з воротарем «Нафтівика» забракло рішучості. Утім, гости не зтильки. Підопічні Сергія Шевченка вкторе довели, що вміють заходить контрагументи проти атакувальних дій суперників. Зважте, що до винничиків зустрічі післе 7 поєдинків у пасиві охтирці був однієдній пропущений мяч, тому кілька поспіль згаданих моментів мали змістити господарі бути напоготові – «Нафтівик» не є команда, що пріречено очікуватиме свої долі. На жаль для господарів, так і сталося. Вкторе спираючись запізній закон футболу і невикористані спрятливі можливості обернулися голом у свій ворота. Це – високий на зрості Андрій Куценко чудово скористався з націленої верхової передачі з правої флангу, впритул «розстріливши» ворота Борисова.

Господарі значно активизувались і дали зрозуміти, що такий хід поєдинку не відповідає їхнім планам. Уперед пішли оборонці, і за участю Семчука нівиців вдалася ефектна комбінація, яку мав можливість результативно завершити Кондратюк. Вийшовши на ударну позицію прямо по центру в районі 11-метрового позначки, він ефектно обіграв одного оборонця гостей, але інший вдало підструхнув свого колегу по амплуа. Це один момент було створено зусиллями Пахолюка. Утім, найрезультативніший момент у контратакі на 35-й хвилині знову створили гости, і мяч лише дівом оминув «рамку» подолян.

На ційся, обійтися. За дві хвилини вже господарі покінчили гостей щодо невикористання моментів. Кондратюк, який вкторе вдало обрав позицію на вістрі атаки, низовим ударом не залишив вторину гостей жодного шансу – 1:1.

Одразу після перерви, коли, як кажуть, ще не всі глядачі встигли разомітитися на своїх місцях, маленьке діво подарував Роман Пахолюк, який в падній головою «замкнув» націлену передачу з флангу. Здається, господарям саме час був розвинуті успіхи, однак надто добре відомо, що будь-яка команда грас та, як дав змогу це зробити суперник. А нинішній «Нафтівик» – не дae змоги.

Ініціатива перейшла до гостей, які поспіль створили кілька вкрай небезпечних моментів. Іхня агресивність виявилася і в тому, що «Нива» підів не втратила через травму свого воротаря Борисова. Після наядання медичної допомоги музичний фбуліст залишився на полі, однак за лічені хвилини Срімченко, котрий прийшов у свій штрафний допомогти оборонцям, вимушений був застосувати недозволений прийом, аби відвести рішучу напалмованій арбітр нагородив його «тичником», а півобонерце «Нафтівика» Агарін влеменно реалізував пенальті – 2:2.

Схоже, нічия не входила в плані жодної з команд. І господарі, й гости, незважаючи на втому, відчайдушно прагнули довести свою перевагу, але фортуна була цього разу на боці останнього. Кранку у матчі поставив Анатолій Кретов. А це вже було для них післі стількох витрачених зусиль, що відмінно, через міру...

Анатолій Кретов

Станіслав МІХРОВСЬКИЙ,
Український футбол, №147 від 28.09.2004 р.

«ДИНАМО-2» – «НАФКОМ» – 1:0. Гол: Брушко (15).

«ПОЛІССЯ» – «СПАРТАК» – 0:1 (0:1). Гол: Ком льонок (3).

МФК «МИКОЛАЇВ» – «СТАЛЬ» Алч., – 0:0.

«ПОДІЛЛЯ» – «КАРПАТИ» – 3:1 (1:0). Голи: Кучеренко (13, з пенальті), Мандзюк (75, 83) – Фещук (60).

«СПАРТАК-ГОРОБІНА» – ЦСКА – 2:0 (1:0). Голи: Сміцько (32), Попович (90+2). На 27-й хвилині Літвінкович «С» не реалізував пенальті (вортар).

«ЗОРЯ» – «АРСЕНАЛ» – 0:1 (0:1). Гол: Гончаренко (36).

«ШАХТАР-2» – «СТАЛЬ» Дн., – 3:1 (0:0). Голи: Чигиряшви (53), Лосников (52), Північенко (60) – Котюк (77).

«ГАЗОВІК-СКАЛА» – «ДИНАМО-ІГРОСЕРВІС» – 3:1 (0:0). Голи: Галун (52), Теліпій (57), Піщук (87) – Грищенко (74, з пенальті).

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

Станом на 2 жовтня

M	Команда	I	V	H	P	М'ячі	O
1.	«ЗОРЯ» Луганськ	8	6	1	1	14-5=9	19
2.	«НАФТОВИК-УКРАНФАТА» Охтирка	8	5	2	1	10-3=7	17
3.	«ДИНАМО-2» Київ	8	5	2	1	12-5=7	17
4.	«НИВА» Вінниця	8	5	1	2	17-8=9	16
5.	«АРСЕНАЛ» Харків	8	5	1	2	11-6=5	16
6.	«ДИНАМО-ІГРОСЕРВІС» Сімферополь	8	5	0	3	13-13=0	15
7.	«СТАЛЬ» Дніпродзержинськ	8	4	2	2	15-14=1	14
8.	«СПАРТАК» Івано-Франківськ	8	4	1	3	5-6=-1	13
9.	«ПОДІЛЛЯ» Хмельницький	8	3	2	3	12-12=0	11
10.	ЦСКА Київ	8	3	2	3	7-7=0	11
11.	«СТАЛЬ» Алчевськ	8	2	5	1	9-6=3	11
12.	«КАРПАТИ» Львів	8	2	2	4	8-11=-3	8
13.	«ГАЗОВІК-СКАЛА» Стрий	8	2	2	4	9-13=-4	8
14.	«НАФКОМ» Бровари	8	2	1	5	9-12=-3	7
15.	«СПАРТАК-ГОРОБІНА» Суми	8	1	4	3	9-12=-3	7
16.	«ШАХТАР-2» Донецьк	8	1	3	4	10-16=-6	6
17.	МФК «МИКОЛАЇВ» Миколаїв	8	0	3	5	3-9=-6	3
18.	«ПОЛІССЯ» Житомир	8	0	0	8	4-19=-15	0

БОМБАРДИРИ ПЕРШОЇ ЛІГИ

Гравець	Команда	Г(ІІ)	І
1. Олексій ГРИЩЕНКО	«Динамо-ІгроСервіс»	9(8)	8
2. Олександр АЛІСВ	«Динамо-2»	5(1)	8
Максим ФЕЦЮК	«Карпати»	5(0)	8
Олексій ЯКІМЕНКО	«Зоря»	5(3)	7

Г(ІІ) – голи (з пенальті), І – зіграни матчі

АРИФМЕТИКА ТУРНІРУ ПЕРШОЇ ЛІГИ

	7-й тур	8-й тур	Всього
Ігри	9	9	72
Показники господарів	+5 =1 -3	+5 =1 -3	+36 =17 -19
Голи (господарі – гости)	19 (12-7)	22 (14-8)	177 (104-73)
Середня результативність	2,11	2,44	2,46
Гладачі	29 300	50 185	282 745
Середня відвідуваність	3 256	5 578	3 927
Пенальті (господарі – гости)	3 (2-1)	4 (2-2)	21 (16-5)
Реалізовано (господарі – гости)	3 (2-1)	3 (1-2)	16 (12-4)
Великі перемоги (господарі – гости)	1 (1-0)	–	6 (4-2)
Вольові перемоги (господарі – гости)	1 (0-1)	1 (0-1)	5 (1-4)
Хет-трики (господарі – гости)	–	–	–
Дублі (господарі – гости)	2 (2-0)	1 (1-0)	10 (4-6)
Автоголи (господарі – гости)	–	–	3 (1-2)
Вилучення (господарі – гости)	2 (0-2)	4 (0-4)	14 (3-11)
Попередження (господарі – гости)	39 (16-23)	41 (23-18)	286 (133-153)

«ЗОРЯ» ЛУГАНСЬК

Команда заснована в 1923 році («Металіст»), з 1936 року — «Дніпрянин», з 1948 по 1963 рік — «Трудові резерви», з 1992 по 1996 рік — «Зоря-МАЛС», з 1996 року і по нинішній час — «Зоря».

«Зоря» — одна з трьох команд України, яка ставала чемпіоном Радянського Союзу. А було це в 1972 році.

Але до цієї знаменної події в історії луганського футболу було немало світліх сторінок. Вперше футбол з'явився в Луганську в 1908 році. А нинішня «Зоря» (точніше її прадрід — «Металіст») була заснована в 1923 році. Після цього неодноразово змінювалися назви, але залишалася гра, яка радувала вболівальників футбольу. Важе в 1938 році «Дніпрянин» переміг в чемпіонаті України серед команд колективів фізкультури і отримав право грати в чемпіонаті СРСР.

— 3-1957 року луганські футbolісти — постійні учасники першості СРСР. Спочатку команда грава в класі «Б». І лише перший сезон був незданим, а надалі, але до моменту переходу в другу групу класу «А», «Трудові резерви» знаходилися в шістці кращих команд, в 1962 році завоювали звання чемпіонів України.

Недовго затримався футbolісти Луганська і в другій групі класу «А» в 1966 році «Зоря» «вийшла» вище ліги, вигравши змагання у турнірі, а потім перемігши у фіналі «Вільної України» і «Кальміуса» — «Полтавідзе» з Ташкентської області.

На відміну від багатьох дебютантів вищої ліги, луганчани суміли наступного року закріпитися у вищій лізі, а в іх активі були перемоги над московськими «Спартаками» та ЦСКА. Кожен наступний сезон «Зоря» закінчувала на декілька місяців вище, ніж попередній. Г. Так, перебираючись все вище і вище, в 1972 році «Зоря» досліг небаченої для СРСР успіху — команда обласного центру завоювала звання чемпіонів СРСР. Ось склад, який вперше і в останній прінціп для Луганська таку шану: О.Ткаченко, М.Форкаш, В.Кунисов, В.Семенов, О.Журавльов, Ю.Басєров, С.Кунисов, М.Малин, Ю.Елісеев, М.Пінчуц, В.Онищенко, В.Старков, С.Морозов, В.Абрамов, А.Куксов, головний тренер Г.С.Зонін, тренери — В.З.Гудутов, В.П.Глухарев.

Після цього успіху були деяскрення — двічі команда доходила до фіналу Кубка СРСР, де двічі і програвала — в 1974 році київському «Динамо» 0:3, в 1975 — срібнокому «Арарату» 1:2. А після здобуття чемпіонського звання був і Кубок європейських чемпіонів перемога в двох матчах над «Аделом» з Кіпру (2:0, 1:0), і поразка від приблизно рівного за силами трипівського «Спартака» (0:0 та 0:1).

Але ці здобутки коштували для «Зорі» дуже дорого: від гра чемпіона залишилася лише слабкий білзик, і в 1974 році лише наприкінці чемпіонату команда засічилася за рахунок 14-ї місце. Надалі вище 9-ї сходинки луганські колекції не піднімався, а в 1980 році вибув з класу найсильніших.

Прихильники футболу на Луганщині чекали скрізного повернення їх улюбленої команди до вищої ліги, але сезон за сезоном «Зоря» спускалася все нижче і в турнірній таблиці серед команд першої ліги. І знову все закінчилася для «Зорі» невдало — в 1984 році 20-е місце серед 22-х команд і місце лише у другій лізі. В першій сезон «Зоря» виступила посередино, а ось другий може бути взірцем для будь-якої честолюбивої команди. Письма першого стану «Зоря» поступалася «Таврії» — безперечному фавориту — 4 очка. Але на другому етапі «Зоря» виграла 12 і звела унічно дві поспільні (її в зоні України!), і обігнала «Таврію» на одне очко. Слід сказати, що в складі «Зорі» грави Тімерлан Гусейнов, Сергій Юрій, Олег Волотько, Сергій Погодін, Олег Суслов...

У фінальному турнірі за виход до першої ліги «Зоря» теж перемогла, і повернула собі місце у ній. Але лише на дві роки — усіх вигравши тимчасовим. Останні роки проведення чемпіонатів СРСР «Зоря» перебувала в буферній лізі, і виступила дуже вдало, знаючи завоювання в 1991 році путівку до першої ліги, але опинилася у вищій чемпіонаті України.

Перед проведенням першого національного чемпіонату команда опинилася в фінансовій кризі. І тоді турнір допоміг футbolістам надав московському концерну «МАЛС», який об'єднав тисячі з місцевою владою. В зв'язку з цим змінилася і назва команди. З 15 лютого 1992 року вона почала називатися «Зоря-МАЛС».

Прі виступі луганчан в чемпіонатах України, головний дуже віяло, адже за час перебування команди в еліті вони нікогда не могли побити результат аутрейблера. З року в рік цей колектив пас падін, порівну виришуючи одне-єдине завдання — втриматися у вищій лізі. Дівчі це вдавалось в останніх хвилинах — в другому чемпіонаті «Зоря-МАЛС» в старих радянських традиціях було здійснено у вищій лізі «синюю», а в четвертьм — луганські футbolісти реалізували пенальті на 85-й хвилині останнього поєдинку() і залишили собі місце у вищій лізі ще на один рік. Але лише на рік.

Після цього від команди відомився московський «МАЛС» і щоїстий національний чемпіонат в першій лізі луганська команда розпочала під звичним і прістим іменем — «Зоря». Та виступи її у цьому дивізіоні не принесли дивінентів луганчанам. Залишившись в цьому чемпіонаті, який вперше проводився під егідою ПФЛ, 20-е місце «Зоря», завдяки тому, що в лізі виступали 24 команди, зберегло прописку у другому дивізіоні українського футболу. А в наступному сезоні їхнє 19-те місце не дозволила команді зберегти прописку у першій лізі.

І в другій лізі команда потихеньку котилася вниз. 8-й чемпіонат — 2-ге місце, 9-й — 3-т, 10-й — 5-т, 11-й — 9-т. І тільки в позамінному чемпіонаті у гостях боротьбі зі своїми земляками — футbolістами «Шахтаря» «Зоря», нарешті, виборола путівку до першої ліги.

Команда і її фанати завоювали приз великого футbolу за час виступу в чемпіонатах СРСР, «Великого рапаху» (1972 р.), «Федерації футbolу СРСР» (1972 р.), журналу «Старт» (1972 р.), «Справедливій грі» (1967, 1976, весна, 1978, 1979, 1992/93 рр.), Кубок прогресу (1972 р.), «За найкращій гол» — Володимир Овіщенко (1973 р.), «Рубіжний кубок» (1963 1989 рр.).

Найбільше матчі за команду зіграв Анатолій Куцов — 517. Кращий бомбардир команди — Олександр Малинський — 113 мічів. Рекордсмен команди за сезон — Олександр Гулевський (1960 р.), та Віктор Каракум (1989 р.) — по 28 м'ячів.

В складі збірної СРСР виступало 15 луганських футbolістів. Націчністі — Володимир Овіщенко — провів 19 ігор, забив 4 голи

До списку «33-х кращих футbolістів СРСР» входили В.Куцинов, В.Овіщенко — по 2 рази, О.Журальов, В.Семенов, Ю.Васінін

18 липня минулого року «Зоря» повторно дебютувала у першій лізі. Цей події в Луганську чекали довгих гілья років. Рік у рік вболівальники вірили, що їх улюблені повернуться. Але сталося це лише в 13-му чемпіонаті, завдяки намаганням голови облдержадміністрації Олександра Ефремова, працівників клубу, гравців та тренерів «Зорі».

Коли рік тому луганчани «Зоря», що повернулася післі п'яти років життю на другій лізі, заявila про свої претензії на путівку до ліги вищої, знайшлося чимало скептиків, які вважали завдання на сезон якоюсь завданням. Адже для дебютантів завжди головною метою було збереження місце у вищій за рангом лізі. Як показали подальші події, саме таке завдання і довелося, зрештою, вирішувати зухвалому дебютантові.

Під час міжсезоння луганчі провели активну кампанію на трансферному ринку. Але колективу явно бракувало часу, щоб налагодити ігрові прописки. I, як казуть, перший мічинце виявився глеком. Луганчани поступилися дівчическим «Сталі» — 0:1. Невдачі продовжували переслідувати команду і після 4-х турів відбулася зміна головного тренера. Замість Володимира Кобзарєва команду очолив Олексій Чистиков.

А наступного дня, після календарного матчу дев'ятого туру, в котором луганська команда зазнала поразки на своєму полі від івано-франківського «Спартака», обізнані головного тренера розірвали виконувати президент клубу Юрій Володимирович Севастінов, а Олексій Чистиков було призначено другим тренером.

Але через два тури головним тренером команди було призначено добре відомого нашим уболівальникам Олександра Довбія, якій має досвід, як винходити команди з кризових ситуацій. Та він сумісно впоратися лише із завданням-мінімумом. Юрій Севастінов віншів не продовжувати з ним контракт, а звернув увагу на людину, яка ще рік тому доляла зі своєю далеко не зорянною командою найвищих вищотів упереді ліз. Йдеться про Юрія Коваля і його криворідську «Зірку», що лише через недостатнє фінансування виявилася інші від бортом класу найсильніших. Новий наставник залучив до «Зорі» багатьох екс-футbolістів «Зірки».

Юрій КОВАЛЬ

Шодо підсумків виступу «Зорі» у 13-му чемпіонаті, то президент називав їх незадовільними. Незважаючи на те, що команда зберегла місце в першій лізі, п'ятирічна позиція, за його словами, зовсім не та, яку вони заслужили. Адже для дебютантів завжди головною метою було збереження місце у вищій за рангом лізі. Як показали подальші події, саме таке завдання і довелося, зрештою, вирішувати зухвалому дебютантові.

На прес-конференції за участь керівництва футбольного клубу та команди, що відбулась 15 липня, було оголошено завдання на сезон 2004/2005. Як по-відоміс президент ФК «Зоря» Юрій Севастінов, завданням-мінімум для луганчів є сьоме місце у турнірній таблиці першої ліги, а максимум — завоювання путівки до вищої ліги.

СЬОГОДНІ У 9-му ТУРІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ

73. «Динамо-ІгроСервіс» — «Динамо-2»
74. «Сталь» Дніп. — «Газовик-Скава»
75. «Арсенал» — «Шахтар-2»
76. «Нафтобік-Укрнафті» — «Зоря»
77. ЦСКА — «Ніва»
78. «Карпати» — «Спартак-Горобина»
79. «Сталь» Алч. — «Поділля»
80. «Спартак» — ФК «Миколаїв»
80. «Нафком» — «Полісся»